

ДІЛО

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шлях. 504-060.
Шрифтом 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Шрифтом 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к., — в усіх прочих краях по 750 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друкарня: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

В 60-ліття уродин перемиського Владика.

Урочисто святкував Перемиський для 3. березня уродин свого Владика, Преосвященного Кир Йосафата Копицького. Свято почалося архієпископською Службою Божою, яку відправив єпископ-помічник д-р Григорій Лакота в асистент численного духовенства. Співав прегарно хор „Перемиського Боля“ під проводом п. Витвицького. У стінах храму засіли представники Української Парламентарної Репрезентації, установ, організацій і шкіл, а вірні битком виповнили просторий храм. По богослужінні аложили побажан-

ня Достойному Ювілятові Кир Йосафатові численні делегації, а саме від Української Парламентарної Репрезентації послан Володимир Целевич і Дмитро Велиганович, від Генерального Інституту Католицької Акції д-р Маркія Дворнич, від 44-ох українських установах Перемиський і Повітового Народного Комітету УНДО д-р Володимир Загайкевич, д-р Микола Рибак і п. Зетикова, від Земівщини д-р Василь Блавацький. Оце тільки найважливіші делегації, які склали побажання.

Мировий заклик.

ВИДОВЗА КОМІТЕТУ 13-ьох.

ЖЕНЕВА, 4. 3. ПАТ. Комітет 13-ьох мав зібратися в год. 11. рано, але його відвідали на полудне, бо у міжчасі дипломати перегорювали над текстом відозви до Італії й Абіссинії. В год. 13.30 комітет одностайно прийняв текст, що його піддав французький представник Фланден:

„Опираючись на мандат Ліги Націй, ухваленому 19 грудня 1935, комітет 13-ьох спрямовує до обох воюючих держав гарячий заклик: негайно почати переговори у рамках Ліги Націй, щоб скоро покінчити воєнні кроки. Комітет 13-ьох збереться 10. ч. м., щоб розглянути відповіді обох урядів“.

До того дня комітет 18-ьох не матиме пленарних засідань — радитимуть лише технічні підкомісії. В останньому рішенні добувають

поважне відпруження після вчорашньої промови Ідена.

МИРОВА МІСІЯ АНГЛІЙСЬКОГО ФІНАНСІСТА?

ЛЬОНДОН, 4. 3. ПАТ. „Дейлі Експрес“ подає сенсаційну вістку: Англійський фінансист Рікет, що свого часу дістав від негуса концесію на нафтові терени, де бучить з Риму до Абіссинії, щоб посередничити між Мусолінієм та негусом. Як подає згаданий англійський щоденник, Мусоліні прийняв Рікетів план заміршення і заохотив його дістати згоду негуса; з цим наміром вибирається Рікет до Абіссинії.

АБІССИНІЯ НЕ ПРОСИЛА МИРА.

АДІС-АБЕББА, 4. 3. ПАТ. Абіссинський уряд заперечує чутки, бучить негус звернувся до Ідена з мировими пропозиціями. Від 5 днів Гайліє Селассіє не порозумівся зі столицею.

Кріза японського уряду затягається.

ТОКІО, 4. 3. ПАТ. Як подає Domei, кн. Сайондзі приїхав з кн. Коноє до будинку уряду та запитав його, чи прийме становище прем'єра. Кн. Коноє пішов до імператорської палати, де мікадо поручив йому створити новий уряд.

Князь Коноє належить до консерватистів; дотепер був президентом вищої палати.

ТОКІО, 4. 3. ПАТ. Агенція Domei подає: Князь Коноє зрікає місії утворити кабінет, оправдовуючись лихим адором. Подібний випадок у Японії ще не траплявся. Цар поручив утворити кабінет князеві Сайондзі. Міністер двору Юаса стане сторожем приватної печатки, на його місце приїде, здається, японський амбасадор з Лондону, Матсудайра.

ПОВСТАНЦІ — ПІД ВІЙСЬКОВИЙ ТРИБУНАЛ.

ТОКІО, 4. 3. ПАТ. Сьогодні вранці цісар відбув засідання зі своєю прибічною радою. Ухвалили створити окремий військовий трибунал під проводом міністра війни, що перевів би дохождення над недавньою революцією. Офіційно подають, що у повстанні брало участь понад 1400 старшин та рядовиків з 3. піхотного та 7. артилерійського полку.

ТАКОЖ ЖЕРТВА ЯПОНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

ТОКІО, 4. 3. ПАТ. Англійського журналіста Джералда Семпсона покарали 15-денним арештом за те, що поширював тривожні вісти.

Ньюйорський страйк вінд затягається.

НЬЮ ЙОРК, 4. 3. ПАТ. Переговори зі страйкуючою обслугою вінд не пощастили. Ряд домів виглядає, наче підчас стану облоги. Страйкарі оточують дома та не дозволяють нікому виходити; поліція їх розганяє. Віцеміністер праці приїхав з Вашингтону інтервенювати у справі ліквідації страйку.

НАПРУЖЕНА СИТУАЦІЯ.

НЬЮ ЙОРК, 4. 3. ПАТ. На таї страйку робітників вінд заїкували коло 300 актів насильства, при чім коло 20 осіб ранили. Арештували до 100 осіб. Поліція подяє, що страйкує 20.000 робітників у 1.000 домах. Страйкуючі робітники

вінд та сторожі домів організують відділи пропаганди для поширення страйку. Голова страйкового комітету сподіється, що ще сьогодні страйк огорне найбільші будинки: Хріслера, Рокефелера та імперіальні забудовання. По кількох домах страйкарі побили шибни та перетинали кабелі при віндах; в одному домі забили горячою водою з кальориферу 2-окалі на 15 поверхах. По багатьох забудованнях нечисте також центральне опріання, що дається вельми в знаки, зокрема з огляду на сильну студію та сніг. Дійшло до бійок між страйкарями і тими, що вернулись до праці.

Ратифікація франко-совітського пакту у сенаті.

ПАРИЖ, 4. 3. ПАТ. Предсідник сенатської комісії закордонних справ Анрі Беранже заявив, що при голосуванні над ратифікацією пакту із

ОССР у сенаті уряд повинен поставити питання довіри.

Без грошей, як без очей!

каже українська приказка. Тому складайте свої гроші на вкладкову книжечку ощадності в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

„Дрожи, гордий Альбіоне!“

Два ворожі голоси про Англію.

Недавно появилася дві дуже цікаві і при нинішній міжнародній ситуації дуже змістовні книжечки, яких зміст можна спокійно скарактеризувати одним трьома словами: Дрожи, гордий Альбіоне! Одна це праця японського старшини Гота Ішамури про неминучість воєнного конфлікту Японії з Великою Британією, а друга італійця Варіанона про виниклі можливі воєнні конфлікти Італії з Англією на Середньому Морі. Не дивно, що обі воєни викликали велике зацікавлення в Англії і що про них живо реферує англійська преса.

Книжка Гота Ішамури це виклад японського плану для опанування Далекého Сходу, а її короткий зміст такий: Англія знаходиться нині в упадку, Японія ж у розвітті. Англія мусить боронити того, що здобула, а Японія мусить змагати до нових здобутків. Велика Британія обіймає такі величезні простори, що легко може з них дещо пожертвувати, а Японія є така мала, особливо коли взяти під увагу її населення, що для неї пробижати території це дійсно питання життя і смерті.

Є три тихоокеанські потуги: Америка, Велика Британія і Японія і кожна з них мусить мати в майбутньому свою життєву область: Америка на сході, Японія на заході, а Велика Британія на півдні Пацифіку. Але якщо Вел. Британія буде далі обстоювати статус кво, коли не зрозуміє життєвих потреб Японії, коли не зречеться своєї гордості, гордості „пані морів“ і не уступить до доброду до шляху Японії, воєнний конфлікт між ними неминучий. Такий конфлікт мусить у такому випадку прийти вже за два-три найближчі роки.

На випадок велико-бритійсько-японської війни Японія не має чого боятися зі військової, ані господарської могутності Великої Британії. Ціла великобритійська імперія є нині в упадку. Домінії байдуку до своєї метрополії, а ще гірше стоїть справа з колоніями. І британська морська сила на Далекому Сході не зможе вже з певним успіхом протиставитися японській морській силі. До цього ж і традиційний дух британської моріварки вже нині адегенерований. Отже остаточний успіх у майбутній британсько-японській війні мусить бути на боці Японії. Йде лише про те, щоб старт воєнних операцій був такий, щоб вже в перших боях досягти рівноваги сил. Після цього японська флотія вже легко досягне Гонконгу, займе Сінгапур, а відси теж легко дістанеться до Австралії й Нової Зеландії. Це буде мати для Великої Британії ще й такі наслідки, що розбита британська морська сила втратить перевагу і на європейських водах, які тоді опанує Франція разом з Італією. А у відношенні до Японії така поразка Великої Британії примусить її не лише до територіальних втрат, але і до обмеження флоту на тихоокеанських водах, а далі раз поразений гордий Альбіон не буде вже могли ставити Японії ніякого опору в дальшій експансії не лише на Далекому Сході, але і в цілій Азії. Одинок журба, яку має самотевний японець, це питання: Яку позицію займе на випадок британсько-японської війни Америка, а саме чи вона не стане тоді по боці Великої Британії? Але й на це знаходить він розв'язку: тоді Японія зобов'язана відповідати уступки Світані.

Цікаво, що Ішамура це колишній морський старшина, а нині визначний політичний журна-

П р и с и л а й т е п е р е д п л а т у !

ліст, спеціаліст у військових і міжнародних питаннях. Його праці дуже популярні і високо цінені і то не лише в Японії, але і в Америці. Шо книжкою Ішамури зацікавилися в Англії, видно з того, що й зараз після появи перекладено на англійську мову.

Друга книжка, яка своїм змістом теж кричить: дивись, гордий Альбіоне! — книжка італійця Веріріона. Вона малює теж сумну перспективу Великої Британії на випадок морського конфлікту з Італією. Ось її короткий зміст: Італійсько-абіссинський конфлікт це грізне попередження для англійського імперіалізму. Коли ладовита, дисциплінована і працьовита Італія крім Лівії завоює ще й над розлогими абіссинськими просторами, вона опанує не лише цілу єгипетську й суданську торгівлю і не лише загрозить сполучі між Каїром і Капштадтом, і цим розібере цілу дотеперішню англійську організацію в Африці, але рівночасно вона опанує цілою північною частиною Червоного моря, здобуде виключний вплив в Аравії і Малій Азії й зладить смертельний удар великобританській владі на Середземному морі.

Правда, здійснити всю цю загрозу для Великої Британії остерого неслуго, вона тільки спонукує Велику Британію вже тепер вийти із своєї пасивності. Панування Великої Брита-

нії над Середземним морем це для неї питання: „Бути чи не бути“, бо з першою хвилиною, коли мезопотамська нафта не зможе вільно допливати до підземних збірників в Портсмуті, в Четемі чи в Портленді, велика англійська флота не зможе опанувати моря і забезпечити вільних шляхів для англійської торгівлі. А вже неблагая смертю великобританської могутності був би момент, колиб Велика Британія, щоб дістатися до „перли“ своїх посіlostей — Індії, мусіла оплатити аж рік Доброї Надії. З цією хвилиною зв'язалась би ціла ця величезна й так майстерно поставлена будівля між двома океанами і нині ще тяжко передбачити, що залишиться би під звалищами цієї будівлі з нинішньої британської могутності.

Нічого дивного, що таку невеселу будучину ворожать Англії автори приналежні до двох таких держав, які мають нині сто різних причин, щоб ненавидіти Англію за її великий вплив. Італія та Японія заздять Англії дзврів світової держави, володарки морей. Та як жаль, обі ці держави забувають, що Англія заповнила собі нинішнє становище суспільною організацією, торгівлею та дипломатією, до яких Італія та Японія ще дуже далеко. Англія перекладає ці ворожі собі голоси на англійську мову і — мовчить.

М—н.

Викидають українців із Закарпаття.

Одну з найприкріших сторінок у книзі історії чесько-українських взаємин викопують справи вигнання українців із Закарпаття. Свого часу „Лідове Новини“ писали, що Чехословаччина вигнала коло 1600 українців. Цей орган виправдується перед поляками, що почали було викидати з Польщі чехів, тим, що це, мовляв, Чехословаччина викидала не поляків а українців. Причому, як причиною того вигнання подавалося те, що в них, мовляв, „не були документи в порядку“... З цим вигнанням було аж кілька скандальних історій, бо викидали не тільки звичайних українських емігрантів-рабочих, але й чільних та заслужених українських діячів, ба навіть тих, що на Закарпатті жили по 40 і 50 років ще перед переходом тієї землі до Чехословаччини. Ці вигнання ще досі не припинилися.

Саме недавно до Праги приїхала делегація і звернулася до міністерства внутрішніх справ з інтересною у цій справі. Міністерство внутрішніх справ дало пояснення, що „цей розпоря-

док був виданий не спеціально супроти українців, а супроти тих осіб, в яких були документи не в порядку, або вони чимось провинились... і, що це буде внаслідок місцевим урядовим чинникам.“ Як бачимо, то і з того пояснення видно, що розпорядок виїзду такий з Праги, а місцеві урядові чинники старалися в той спосіб зрозуміти духа того розпорядку і показати свою ревність, що стосували розпорядок виключно до українців. Не в правду, що документи тих українців були не в порядку, бо всі вони майже без винятків мали г. зв. наценівські паспортні або посвідки земських урядів, що потверджували їм право „а побут (право асиль)“. Це право в адміністративній дорозі уряди знову-вряк автоматично потверджували. Колиб навіть припустити, що хтось з українців на Закарпатті і не мав документів в порядку, то чеські урядові кола певне настільки свідомі, що добре знають, що все це українська політична еміграція, яку вони прийняли на свою територію, — в даному випадку на частину укра-

їнських земель, — не для їх прекрасних очей, а з огляду на міжнародні зобов'язання щодо турботи про українців, які уможливили їм творення держави (у Києві та по всій Україні). При дрібній жорстокої чеської урядові кола могли теж звернутися до цього ряду існуючих українських урядів у Празі і дістати авторитетне пояснення у справі кожного українця.

На превеликий жаль уряд використовує цю причину притоку для того, щоб українців викидати з держави. Нам відомі факти, що українці, викидані до того ще на державній службі, дотримуються на письмі, щоб вони добували собі до якогось часу польських паспортів, бо мовляв, „випадки, що територія з якої ви походите, належить Польщі...“ Через те чеська влада пообіцяла емігрантам права побуту на основі наценівських паспортів. Ясна річ, що така поведінка з українського боку зовсім не безправство; бо як хтось може силою когось брати польський паспорт, коли хіба з тих осіб ніколи не був польським громадянином та реєстрував з громадянства, залишчись емігрантом?! Ще більше безправство — як брати наценівські паспортні від людей, які інших „їзних паспортів“ не мали. Коли хтось паспорт не хотів віддати, то його надурювали ці притоки, що він потрібний для якогось судового справи, після чого негайно даному емігрантові закидали, що він „перебуває на території Чехословаччини без належних документів“ і викидали за кордон, здебільше на польську сторону. Чеські влади не оглядалися ні на родинні зв'язки ні на урядове чи громадське становище невинуватих українців: були випадки, що вчителів ще навіть гроші за навчання у державній школі, а проте їх анкинули, навіть не виплативши належних сум. Злобні твердять, що це останнє було навіть з огляду на причини, чому українців викидали та викидають з Підкарпаття.

Одначе справжні та важливі причини дійсно. Першою причиною було безумовно багатство, що подобалося полякам. Як знаємо, до цієї землі доводило, бо негалежно від тієї ревності органів чеської влади супроти українців — чесько-польські відносини були і є напружені.

Другою важною причиною вигнання українців була їх совісна праця на Закарпатті. Ці люди, ці українці-емігранти, вносили чимало трудів у засвоєння шкільництва всіх типів, кооперації, промислу, спортивних товариств. Вони були перші та найважливіші кроки на шляху національного освідомлення закарпатського населення. А що були це, загалом беручи, дуже си-

А. ЧЕХОВ.

2)

ЛЮДИНА В ФУТЕРАЛІ.

Під впливом тих людей як Білик за останні 15 років люди у „вашому місті“ почали боятися усього: говорити голосно, посилати листи, знайомих, читати книжки, бідним помагати, вчити грамоти... Білик проживав у тім самім домі, що й а — говорив далі Буркін — на тім самому поверсі, двері проти дверей. Ми частенько бачилися і я знав його домашнє життя. Дома з ним та сама історія: халат, шпичка, замки, закрутки, — цілий ряд усіх заборон і — ой, аби то з того що не вишло! Пісав їсти шкодить, а масне — не можна, бож готові сказати, що Білик постів не знає. Отже їв він судака на маслі — їма — не пісав, але й не можна сказати, щоб зовсім такі скоромна. Служивць він не держав — з остраху, щоб хто не подумав собі чогось злого, а тримав кухаря Танаса, дідь літ 60, придуркуватого і запамороченого, що колись там був чуром і вмів у хаті погратати... Служивця в Білика маленька як коробочка, а ліжко під зависом. В ліжку, як хотів було спати, накривався з головою; чи то була спека, духота, чи вітер стукав за дверми і в печі гуділо, а з кухні неслися ляховісні зідхання — то йому страшно було під ковдрою. Все боявся, аби що не вишло, аби його не зарізав Танас, аби то не закрутився злоді... І всеньку ніч він бачив тривожні сни, а вранці, як ми оба вже йшли до гімназії, він був прибитий, блідий — так і видно було, що багатовідна гімназія, куди він йшов, була йому осоружна та що йому — самотникові — йти поруч зі мною було тяжко. — Щось уже надто таки галасують у в'язнях — думав голосно, якби старався віднайти пояснення свого надміру пітничого почування. Годі а „м ендержати!“

І ось той — увів собі — учитель грецької мови, той самий чоловічок у футералі, мало що не оженився...

Іван Іванович бистро повернувся лицем до столу і сказав: „Та невісте?“

— Так — так, мало що не оженився, хоч воно собі трохи дивно...

Призначили до нас нового вчителя історії й географії, якогось Коваленка Михайла Савича з українців. Приїхав він до нас не сам, а з сестрою Варкою. Він молодий, високий, смаллявий, з великими руками — так і зараз видно, що говорить басом — і справді: голос у нього як з бочки: „Бу-бу-бу...“

А вона вже немолода, літ яких трицять, але теж висока, ставна, чорнобрива, рум'янецька, одним словом — не дівчина, а цукорок. Така то вам жвава, голосна; все було українських пісень опівало та сміється. Аби там що — а вона тут і залетілася дівиним сміхом: „Ха, ха, ха!“

Пригадує собі, що вперше познайомилися ми з Коваленками на директорських з'їзнях. Серед незвичайно поважних і до зануди нудних педагогів, що й на іменини ходять з обов'язку — гляди, де не з'явилася нова Афродита з піни; похоче, вставивши під бок, сміється, співає, притаплює.

Відспівала з глибоким почуттям „Віють вітри“, потім ще одну пісню, а там ще одну, і всіх нас причарувала — всіх, навіть Білика. Він присів до неї і, підсміючись солодко, каже: „Українська мова своєю ніжністю та милозвучністю нагадує старинну грецьку“.

Те їй подобалося, і вона стала щиро й переконливо розповідати йому, що в Гадяцькому повіті у них є хутір, на хуторі мамуся проживає, такі там у них грушкі славі, капусти, гарбузи, а такий у них борщ варять смішний-смачний, що просто страх! Слухали ми, слухали — а там чомусь усім прийшла одна й та сама думка...

— А ви, знаєте — шепче мені директорова — їй добре було би подружити.

І раптом всі ми пригадали собі, що наш Білик ще не женатий. Дивне нам тепер виділося, чому ми до цієї пори якось-то не запричіпували, просто таки зовсім не звертали уваги на цю переважну дрібницю в його житті... Досі нас це цілком не цікавило — може бути, що ми навіть і не допусквали в голови тієї думки, що людина, яка зовсім ходить у калюхах і спить під зависом, може любити.

— Йому, — додає директорова, вже давно з сороківці, а їй трицять. Здається мені, що вона пішла би за нього.

— І знаєте, чого то від нього не робить? Як на провінції? Страшенно нам усім подобалося оженити того Білика, що його собі навіть трудно було уявити жоватим.

Жінка директора, інспектора і всі наші „назйні дами“ ожили, навіть похорожіли, якби не побачили цієї жатти. Директорова бере і театрі льожу, і гляди — в її ложі сидить Варка осяйна щастям, а поруч Білик, маленький, смачний, який хто його кліщами витягнув з домі. Я даю чайний вечір, а дами домагаються, щоб і кучка запросив Білика і Варку. Одним словом — пішла в рух машина. Показалося, що Варка була не від того, щоб не піти заміж. Надошло жінці і брата, багалоса свого кутинка — ну, при тім і в гребі було взяти під улогу; нічого тут перебірати, виїдемо за кого будь, хочби й за вчителя грецької мови. Який там не було, Варка почала виявляти прихильність до Білика.

А Білик? Він і до Коваленка ходив так само як і до нас. Приїде до нього, садє тай кохоче. Він мовчить, а Варка йому співає, або гладить і цього своїми задумливими очима, або раптом залетіється: Ха, ха, ха!

В любовних справах, особливо з подружжям, важну роль грає суттєвість. Всі — і товариші і „дами“ — почали вмовлявати в Білика, щоб він мусив оженитися, що йому білий нічого не лишалося в житті, як оженитися; всі ми йому гратували, говорили дуже поважно всім думки, от скажемо, що вінчання — криве повзання, дотого, ніде правди діти, і Варка собі не могла дочка шкільського совітника, має хутір, а що жайлише, це перша жінка, що поставалася з нього так сердечно й ласкаво — годова в його закрутила, і він вирішив, що справді така треба йому оженитися.

— І ось тут прийшла нагода відобразити в його калюші і парасольку — пробалачка Іван Іванович.

(Далі буде.)

„Українські сенсації“.

Львівська преса псується від кількох днів „сенсації“ своєрідного типу: про різні благи, які ось-ось впадуть на українців. Як вигладає спосіб фабрикації таких сенсацій, бачили ми на вчорашній „Хвилі“, яка викинула одне речення в допису варшавського кореспондента російської газети „Соведия“ у Рівні і надрукувала те речення тою ж друком, як наголовок замітки, наче власне повідомлення про недалеку цілком певну подію. До розмірів сенсації роду то маленький обіжлик про маленьку справу „омовілятури“, сьогодні знову як сенсацію читаємо звістку про недалеке вступлення катедри української мови й літератури у Львівському університеті. Така катедра існує у Кракові й Варшаві, у кількох польських університетах (Краків, Варшава, Вільно) викладають професорів-українців викладає різні предмети, тільки у Львові, акуратно у Львові, існує дові катедра „знання руского“, яку займає професор поляк, що й семінар веде у польській мові, — і лиш у Львові існує тільки один-єдиний українець доцент. Гадаємо, що реактивування старої колишньої катедри української мови й літератури з українцем-професором — це ніяка така велика сенсація. Якщо це статеться, то треба буде цей факт зареєструвати з признанням, але сенсаційного моменту тут ніякого не бачимо. Гадаємо теж, що краще повідомляти щось про допущені факти, ніж попереджувати їх різними заповідями, в яких воюмиш переплутані „Діхтунг“ унд Варгайт“.

Хто буде президентом м. Львова?

На засіданні львівської міської ради, що відбудеться в суботу, дотеперішній президент м. Львова Дроздовський попросається з міськими радними, щоби виїхати остаточно до Варшави на становище персонального директора департаменту в міністерстві скарбу. До вибору нового президента буде його заступати віцепрезидент д-р Островський. Кандидатів на президента є дуже багато, між іншими віцепрез. Островський і львівський віцевоєвода М. Соханський.

Невдала втеча в'язня зі суду.

Пишуть нам:

1. березня у Кремніні на засіданні Рівенського Окр. Суду перед оголошенням вироку під час судової розправи проти 20 мешканців м. Вишого родка, обвинувачених за те, що 10. й 11. червня 1935 р. силою не давали переробити церкву на костел, один з обвинувачених Володимир Драганчук, 19 років, будучи вже засудженим по другій розправі, на 7 років в'язниці, вибрав під час перерви відповідний момент, перейшов спокійно на очіх поліції і всіх присутніх через цілу судову салью, раптово вискочив з пертеру у відчинене вікно на вулицю та кинувся втікати. Його конвоїр-поліціянт теж скочив у вікно і почав його доганяти. За пів години Драганчука здврили і повернули закованого й потовченого до суду в той саль, де Суд відчитав йому вирок про засудження його на 2 і пів року в'язниці. Решта обвинувачених відповідала з вільної стопи і їх засудили на в'язницю від 2 років до 6 місяців. За цю втечу грозить Драганчукові додаткова кара в'язниці до 6 місяців.

ПРИ БЛІДІЙ, СІРАВО-ЖОВТІЙ ЦЕРІ, пригасили очіх, злім самопочуванні, зменшеній охоті до праці, загальним пригнобленні, тяжких снах, шлункових болях, тиску на мозок і хоробливим подразненні поручаємо пити кілька днів з рана натче склянку природної гіркої води FRANCISZKA-JÓZEFA. Поручають лікарі.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Португальська військова місія виїхала до Парижа. Вона має познайомитися з устроєм головних європейських армій, щоб зібрати дані до реорганізації португальського війська.

Мусоліні виголосив перед радою міністрів велику промову. Висловив признання Злученим Державам за те, що продовжили закон про нейтральність і пояснив, що Італія не мала підписати морського пакту з огляду на можливість дальшого загострення санкцій.

Австрійський віцеканцлер, кн. Штаремберг виїхав учора до Риму. Канцлер Шушніг поїде туди в другій половині березня.

Українське студентство Вільна — в поклоні Владиці.

Вільно, 2. березня 1936.

Заходом секції імпрез при „Кружку Студентів Українців“ у Вільні відбулися дня 1. ц. м. святкові сходни з нагоди 35-літніх роковин аступлення на Владичий Престіл Митрополита Кир Андрія. Святкові сходни відкрив голова „К. У. С.“ Мирослав Гарасимчук. Дальша програма була така: реферат, що його виголосив студ. Володимир Децик, у якому він подав присутнім про життя й заслуги Митрополита для Української Нації і Церкви; рецитация „Поклін

Владіці“ Вікля Пачовського — виголосив Іван Малиновський; многолітствія — відспівав Іоанн „К. С. У.“; адреса з побажаннями, яку виступив Я. Е. Митрополитові.

Було б побажанням, щоб усі українські студентські організації, де вони не бувають, ушкварили ц. р. як не академії, то бодай святкові сходни з нагоди 35-літніх роковин аступлення на Владичий Престіл Митрополита Андрія. Так повинні ми віддячитися Владіці за його любов і опіку над молоддю.

О. Д.

В Абіссинії йде рішачий бій.

РИМ, 4. 3. ПАТ. Маршал Бадоліо повідомляє у воєнному комунікаті ч. 145: Бій з військами раса Імру, що почався в окрузі Сіпре 29, входить у рішачу стадію

НА ПІВДЕННОМУ ФРОНТІ.

ПАРИЖ, 4. 3. ПАТ. Як подає Агас з Риму, італійські літаки у Сомалі беззастановно літають над позиціями ворога, щоб унеможливити йому офензиву. Летунні викинули колись раса Насібу, що йшла з Даггадело в напрямі Дагабур. Ескадра бомбових літаків закидала колову бомбами. Ті, що спаслися, мусіли звернути з дороги, одначе в тоді обстрілювали їх летунні скорострілами.

ІТАЛІЙСКИЙ ВОЖД ПРО НЕДАВНУ ПЕРЕМОГУ.

РИМ, 4. 3. ПАТ. У попередньому воєнному комунікаті стверджує маршал Бадоліо так: Перший раз в історії колоніальних воєн ужито у бою багато та великих одиниць збройних сил разом з повеликим числом змоторизованих

армат великого і середнього калібру, а також жорі панцирів танків. У повітрі виблискували ціла хмара літаків. Всі ці рухи військ були виконані якнайкраще, не зважаючи на те, що груднощі здавалися непереможними. Третій корпус перейшов гористий терен і приготував дорогу для самоходів на просторі 80 км. Літаки довозили для корпусу амуніцію і воєнне приладдя. Тяжку артилерію перекинуто на просторі 510 км. етапами по 150 км. дежно, по шляху, створених вже під час боїв. З Массави на поле бою переведено 1500 мулів за два дні. Під час боїв урухомлено 800 радіових станцій. Хоробрість війська, знамените виконання служби, стисла горизонтація поодиноких зусиль, все те разом виявило високу ступінь могутності, де якої діяла армія фашистської Італії. Наслідки програми є для абіссинців катастрофічними. Вони залишили на полі бою кілька тисяч убитих. Італійські втрати доходять до 30 старшин і 450 воєнків італійців і 110 убитих тубимів і ранених. Два італійські літаки не повернули до своїх баз

Чи та сама концепція національна?

П. Е. Флянден, теперішній міністер закордонних справ Франції, у своїй передовій промові, виголошеній з приводу ратифікації франко-світського договору, як ін. сказав, що він є за тим, щоб якнайтісніше „зтримати мир між Францією, яка, в першу чергу, є наслідницею революції 1789. р., і нацією, (Совітами — М. З.), яка, хоч і не має тієї самої політичної концепції, то має ту саму (що і Франція — М. З.) концепцію національну“.

На ці слова „Журналь де Женев“ із 27. П. ц. р. у своїй передовій п. н. „Та ж сама концепція національна“ питає:

„Та ж сама концепція національна? Чи справді? Невже СОСР творить одну націю“. І тут же автор відповідає: „Ні: конституція Совітів випаває щось зовсім протилежне. Совіти не опираються на національну ідею. Вони опираються на політичну партію. І тут саме лежить ота велика різниця. Совіти — це збиранина республік, які, волею чи неволею, пристосовувалися до світської

форми. „Союз Соціалістичних Соціалістичних Республік“ — це не одна нація. І Совіти не можуть мати „тієї самої національної концепції, що і Франція“, бо тимчасом вони зовсім її не мають. Це є лишне, або гірше: бо припустимо, що СОСР має якусь „національну концепцію“, то вона узмістолюється в тому, що там насилують трактати, які була вільна угода, і силою штики прилучують інші держави, яким Совіти признали незалежність. (Підкреслення автора). Совіти посягають їх, переслідують їх. І як п. Флянден може твердити без сміху (радіше без плачу, бо саме факт трагічний), що СОСР „має ту саму національну концепцію“, що і Франція, покровительства роблять?

„Телеграми говорять, що після промови Фляндена його живо оплескували посли лівих, центру і крайньої лівих“.

Отільки передовик із „Журналь де Женев“ Наші уваги тут злишні.

М. З.

Заворушення в Ньюорку.

НЮ ЙОРК, 4. 3. ПАТ. 5.000 страйкуючої обслуги від та сторожів вдерлося до кількох будинків на Плат Авеню, вибили шибн та потур-

бували страйколомів. Деякі впали навіть до переполоків багатіших мешканців. Поліція розігнала демонстрацію.

Катальонську автономію формально привернули.

МАДРИД, 4. 3. ПАТ. Державний трибунал признав неконституційним закон з 2. січня 1935., що завішував автономічний статут Каталонії. 3

уваги на те автономія цієї країни привернена згомотично.

Жінка наслідника престоло вибирається на фронт.

РИМ, Жінка князя Піємонту Марія Жозе студіює тропікальну медицину і думає несподівано виїхати до Аомарі.

Міські Театри у Львові, четвер 5. березня 1936.

Нині у ВЕЛИКИМ ТЕАТРІ в год. 8-мія

Трафіка пані генералової

Буш Фекете. Сам наголовок цієї славної комедії вистане за рекламу.

Ченістрі, Стріно і Свічі рушизн теж леді. В жидівському повіті під снігом повоні при річці 2 метри понад нормальний стан. На Стріно коло мосту в Жидачині повстала запора й піднесла воду на 4 метри понад нормальний стан. У Волинці зрівало пором разом з обслугою, яку вдалось урятувати.

— **Кілько пропивають на Великдень?** Підчас соймової дискусії над монополями референс дос. Гутен-Чапський сказав, що бюджет алкогольного монополю в цьому році повинен бути більший на 7 мільйонів, бо припадають в ньому два великодні, а за святочний час монополі зискує коло 7 мільйонів. Стільки пропиває Польща підчас Великодніх свят.

— **Жидівський дітяк дефрандає.** В жидівських політичних колах викликала велике враження втеча мря Давида Бойка, провідника організації сіоністів реалістів. Він схиб з Львова спроневірявши поверх 70 тисяч зол. Поліція розпала на ним стежі листи.

— **Комуністичний процес у Коломиї.** В окружному суді в Коломиї розпочався процес 31 осіб, яким закинули приналежність до КПЗУ. Розправа розпочалась на 9 днів.

— **Краєва хроніка.** Проти урядовця станіславського магістрату, Миколи Дерка, виготовила прокуратура акт обвинувачення за спроневірення більшої грошової суми та сфальшування документів. — В Микулінях пов. Теребовля хтось застрелив з крика Йосифа Марковського.

— В горішній Єви Гонсецької в Бережаних Королівський пов. Жидівці вибухли гази, причому тяжко попарило Костя Калапача, якого відставлено до стрийського шпиталю. — В Делятині згоріли два доми Софіяна Цвірна і Д. Цімера загальною вартості 10.000 зол. — У Кривчицах під Львовом до 26-літнього Казимира Павлячка, що вийшов із в'язниці, стріляла підчас свербки за поділу маєтку його 35-літня сестра Францішка чотири рази з револьвера і тяжко його ранила.

Опідня зголосилася на поліції у Винниках. — В Перемишлі військовий жандармерія арештувала замісця Семейонковського під закидом, що бив свою жінку. Арештований каже, що жінка скінчила самогубством. — В косівському повіті стверджено у двох жидівських купців у Кутах три фальшиві 10-доларові банкноти. — В Монишівці пов. Зборів згоріла оліяна Теодора Дручка. Свідство виварило, що він сам підпалив, щоб одержати аскураційне відшкодування.

— Біля Ситихова пов. Львів знайшли тіло гандляра старою гардеробою, 70-літнього Бера Вебера із Закарпаття, що зачав у полі. — Іван Мишкун і його брат Микола напали на дорозі в Олексинцях пов. Борщів на Семена Наконечного, тестя Мих. Мишкун і так тяжко побивли його сокирою, що він за кілька днів помер у залізничному шпиталі. — Миколу Сеньчука із Зборів пов. Калущ привалив у лісі зрубаний дуб і бив на місці.

— **Що діється на Волині?** Польський урядовий тижневик „Волинь“ повідомляє: Дня 26. м. м. в год. 19 постерункові Г.П. Юзеф Крулік і Кароль Керницький надібрали в селі Любча пов. Луцьк у хаті одного селянина, в якого з комуністичних поглядів, кількох підозрілих людей. У хвилині, коли поліцейсти увійшли до хати, впали два стріли, від яких згинув постерунковий Крулік. Тоді постер. Керницький взяв зброю, вбиваючи Архипа Павлюка і ранячи другого учасника зібрання. Інші втікли. За втікачами пустилася негайно погоня. Вночі на 28. лютого в селі Невільно поліційна стежа, що брала участь в погоні, зустріла трьох незнайомих людей, які на заклики стій! дали до поліції кілька стрілів. Тоді поліція вжила зброю, вбиваючи одного з них. Убитим показався Андрій Грицюк, зарваний 2-літньою в'язницею за комуністичну діяльність.

— **Святотатство.** До церкви в Гаях Старобордських вломилася вночі злодій й вкрав дві позолочувачі чаші, золоту монстранцію і готівку 215 зол. Загальну втрату оцінено на 2.242 зол. Наступної ночі злодій дістався при допомозі дороблених ключів до церкви в Чехах пов. Броди й вкрав із захристії 40 зол. готівкою.

— **Арештували ошуканців.** Біля п'ястиського бора при вул. Коперника у Львові арештовано ошуканців, Авраама Вестера з Варшави і Фішля Мюргаліса з Лодзі, що при допомозі коперт ошуканці жидівських емігрантів.

— **Великий страйк у Лодзі,** що вибух минулого понеділка, поширюється. На другий день страйкувало 20 тисяч робітників у 144 волоконних фабриках у самій Лодзі, а другий страйк в окрузі, отже разом коло 40 тисяч. Покищо страйк відбувається спокійно, хоча деякі більші фабрики роблять дальше.

— **Перші телевізійні апарати у Варшаві.** Ще цього тижня прийдуть до Варшави перші теле-

візійні апарати англійського патенту. У Варшаві передбачено для владженням інсталяції, призначеної для відбору образів на віддалі. Спробу цю переведе варшавська телефонна мережа, при чому англійський телевізійний апарат функціонує теж крізь телефонні проводи.

— **Карна кольонія для жінок.** Карний департамент міністерства справедливости видала проєкт першої рішничої кольонії для жінок в'язнів у Валендові блонського повіту. До цієї кольонії мають перенести переважно жінки у віці 17—30 літ, засуджені вперше на в'язницю від 6 місяців до 5 літ. Кольонія буде під управою СС. Магдалинок, що мають зберегти засуджені від шкідливих впливів ноторіальних злочинниць, карних уже кількакратно. В кольонії буде обслуговувати в'язничний порядок і примусова праця. Складесть вона з кількох будинків, ярдного й овочевого городу та поля. Крім того будуть уладжені рішні ремісничі аарстаті. Програма передбачує теж теоретичну науку в обсязі 7 відділів вселюдної школи.

— **Напад на поштового післанця.** На поштового післанця Мечислава Овчарка в Торуні, що віз на ровері пошту і гроші в сумі 1.100 зол. до поштового уряду напали два грібники і побивши його до безтями, забрали гроші та ровер. Післанця підняли селяни, що їхали дорогою, і завели на поліцію. В короткому часі зловлено обох бандітів, які призналися до грабунку і показали місце, де сховали гроші і ровер.

— **Большевицькі консерви.** У Харкові є велика фабрика м'ясних консервів. Вироби цієї фабрики були такі, як всі большевицькі вироби, отже населення дуже на них вярало. Аж післало до фабрики контрольную комісію, щоб розслідув справу. І показалося, що директор жид крав волове м'ясо і дорого продав, а для фабрики купував м'ясо з коней, собак і котів та робив із них консерви.

— **Розкріпощення і закріпощення.** Дня 3. березня ц. р. минуло 75 літ від часу, коли в Росії скасували кріпацтво. Для українського народу була це дуже велика полєкша, але нікому тоді крізь думку не пройшло, що 70 літ пізніше буде введено знову кріпацтво большевицького типу, далеко жахливіше від царського.

— **Учителька заразила цілу класу.** До лікаря в Вісбі у Швеції зголосилася одна вчителька, що нездужала на груди. Лікар і поклонаний ним товариш устїйнили, що вчителька терпить на отверту туберкульозу. Негативно піддали лікарським оглядинам усі діти, що ходять до школи, де вона вчила. Показалося, що ціла класа, зложена з 15 учениць, була хора на тяжку туберкульозу легенів 10 дітей мало отверту туберкульозу, інші далеко посушену. Крім того в інших класах знайшли діти, заражені туберкульозом. Стверджено, що недуга поширилася із класи, в якій вчила згадана вчителька. З огляду на те влада видала розпорядок, щоб всі вчителі піддавалися щороку лікарським оглядинам.

— **Заява.** Заявляю, що Видавництво „Українська Бібліотека“ д. Тиктора не було зі мною в контакті підчас скорочування на половини моєї історичної повісті „Дмитро Детько“, до чого Видавництво письмом з дня 26. 6. 1935 зобов'язалося. — **Іван Филипчук.**

— **Запертя.** Вже старі мистці лікарського звання з призначенням висказувалися за природною гіркою водою FRANCISZKA JOZEFA як знаменитим засобом до чищення кишок.

— **Зі судової салі.** В м. Вишгородку на Крем'янецьчині повстало 10. і 11. червня 1935 р. сильне подраження серед місцевого православного населення у зв'язку з наміром поліції приступити до праці перероблення прав. церкви на римо-католич. костел. Юрба доходила до 600 душ і серед неї був Володимир Драганчук, 19-літній юнак, котрого поліція обвинуватила, що він накликав юрбу ставити опір поліції, не розходитися і церкви не давати. Поліція хотіла його заарештувати, але він сховався. Дня 12. 6. 1935 р. Драганчук, переходячи вночі через місто, випадково наткнувся на патрулю поліції. Було досить темно. На оклик поліції „стати“ — він стріляв з обрізана на пострах і кинувся втікати. Одначе поліція зачала за ним стріляти, ранила його і заарештувала. Посадили Драганчука у в'язницю і потягнули до відплати.

— **Дня 14. листопада 1935 р.** Рівенський Окр. Суд у Крем'яниці засудив його на 3 роки в'язниці, визнавши його винним у перехованні без дозволу огнестрільної зброї і за опір владі при заарештуванні. Одначе прокуратор зголосив апеляцію, і от 10. лютого ц. р. Апеляційний Суд у Львові скасував вирок Окружного Суду і застав Драганчука на 8 років в'язниці та 1200 зол. судової оплати. На підставі зністії апеляції в'язницю до 7 років. Від цього присуду Драганчук зголосив касацію до Найвищого Суду.

— **ЗА ДЕФРАВДАЦІЮ.** Дня 28. лютого ц. р. Окружний Суд у Крем'яниці засудив передсідника повітового союзу інвалідів у Крем'яниці Балакіря за присвоєння 1.300 зол. інвалідських грошей на 2 і пів року в'язниці. Відповідно він а вільної стопи, але після проголошення вироку його заарештували і в'язницю до крем'янецької в'язниці.

— **3 кіна.** Кіно „Палас“: „Його велике кохання“. Польська фільма, драма чи точніше трагедія. Колішній актор утративши хліб стає суфлером. Ніхто не знає, що в суфлерській будці, підслюдаючи ролі іншим, мріє він сам про одну з найбільших ролей: ролю Наполеона. У своєму скромному помешканні, на піддашші, зберігає він в крему кімнату з усіма споминками про великого корсика. Жениться зовсім випадково, любить безмежно свою жінку, але вона теж мріє стати великою артисткою; покищо виступає як статистка. Знуджена вічними надіями пробує зобігати ласки в тих, що в театрі є більше авансові, як її чоловік. Це дає привід до великих здрядств, від яких мучиться нещасливий суфлер. Та ось приходить несподівана хвилинка: суфлер може показати свій талант і то в ролі Наполеона. Великий успіх і слава велика трагедія. Суфлер та Наполеона грає Ярар — артист, що ще раз проявив свій величезний талант водночас у двох протилежних ролях: боязкого, затурканого чоловіка і людини великого діла. Роль його жінки грає Желіховська. Сценарій зроблений інтелігентно та цікаво; фільма має великий успіх.

— **ДІАБЕТИКИ! Нові місця!** Для вигоди нашої клієнтури відкрити на репрезентативні продажі: в **Перемишлі** Аптека І. Боварського, вул. Семпа 22, в **Станиславові** Крайніца А. Балаграй, вул. Голуцького 102. Центральна на Східній Галичині: „LEBROSE“, Львів, Сикстуська 31. Тел. 113-30 1113-34

— **ДИВОГЛЯДИ.** ЛІТАКИ ЗАМІСЦЬ ВЕРБЛЮДІВ. Вісьмаи Іздили прочани до Мекки на вербадах. Згодом верблюдів заступили авта. Магоне дани добачували в цьому порушенні святої традиції. Цю традицію порушив іще більше сестрини короля Фуада, князь Аббас Галім, та його приятелі, що виїхали до Мекки — літаками. З Каїра можна буде дістатися до Мекки за один день.

— **ДИВНІ ПРИВІЛЕІ КОРОЛЯ.** Між шотландською церквою і британською короною виринув конфлікт про авторські права щодо „Біблії“. Від XV-го віку панує в Англії традиційний закон, що виключне право видання Біблії та патентів на друкарні має англійський король. Цей монополі шез від часу, як почав множитися друкарні. Тепер видавництва та друкарні вже не звертаються до короля за дозволом друкувати книжки. А всеж друкарні університетів в Оксфорді та Кембриджі за кожним разом, коли новий король входить на престіл, звертаються до нього з офіційною прохотою дати їм дозвіл друкувати книжки. Біблію друкують у тій самій друкарні вже від 100 літ. Друкарня дістала дозвіл на цей друк від Юрія IV. Тепер шотландська церква піднесла протест, що „католицька друкарня“ бере за цей друк великі гроші. Достойники шотландської церкви хотять добути від нового короля заяву, щоб він зрікся свого монополі тимбільше, що це пережиток. Але для цього треба би змінити закон. Закон каже, що ніхто не має в Англії права друкувати Біблії без дозволу короля. Що більше: навіть коли хто цитує які слова з Біблії, то цим порушує авторський закон, застережений королем. Його роль може користати з цього закону, коли хоче.

— **† Посмертні згадки.** о. Михайло Жарський, радник Єпископської Консисторії, парох ювілат в Устриках Долишніх, член багатьох українських установ, помер 1. 4 м. в 83-му році життя. В. Я. Ці

Дописи.

СТРИЙ.

Ще про заг. збори Сирітського Захисту. Шан. джентльмен, "Діло" зі Стрия подає дещо невірне у відомостях (Діло" ч. 40) про заг. збори Сирітського Захисту. А саме ці заг. збори не були відкладені ніколи разів. Склад заг. зборів вирішив викласти всього на тиждень раніше і вони відбулися точно в означеному реченні (25 січня). Зате правдою є, що саме в цей рік за готуванням п. Міхковича складено заг. збори від березня, а відбулися вони щойно в червні. Правда і те, що за п. Міхковича відбувалося двоохворий дім з фондів Захисту, однак він жас ще на вишкочені. Завданням його виділу під проволон сеніора Стрипцяна Віл д-ра А. Гарасимовича вивістити ц. р. новий будинок і примістити в ньому в першу чергу Сирітський Захист, відомий арештантський. — Микитка Юліан, член виділу Захисту.

КОПИЧИНЦІ.

Роковини Крут. Дня 1. березня ц. р. відомістю Копичинці роковини Крут великим концертом, у якому взяли участь хор і дует оркестра Т-ва "Боян" у Копичинцях та хор читальні "Просвіти" в Галицьких. У програмі вийшли такі твори: 1) Житий образ; 2) Гей у дузі — хор "Боян"; 3) Вступне слово — виголосив м-р О. Заліський; 4) Ми йдемо вперед і Прощай дівчино — хор з Галицьких; 5) 18-го року — декламація М. Сафінської; 6) Коли він вірив, 6) Вкраїно Мати — хор з Галицьких; 7) Крути — деклами. Я. Кліма; 8) Визначення стрілецьких пісень — оркестра "Боян"; 9) Реферат про Крути — п. Монастирського; 10) У дві пари несуть мари — хор "Боян"; 11) Спіть хлопці, спіть — декла. П. Емільов; 12) Заросли дороги та Ой чого ти зажурилася — хор з Галицьких; 13) Крути — деклами. Душана; 14) Інспірація: "Остатня стежа". Хоч була дещо за довгою програмою, концерт залишив дуже гарне враження. Помітно враження викликав теж хор з Галицьких, який нахвалив присутніх своєю дисциплінованістю і виконанням пісень. Останню пісню "Заросли дороги" на загальне бажання публіки хор мусів повторити.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче допомогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „привіртних блячок" Р. Ш.

СТАНІСЛАВІВ.

Чергова вистава драм. сценки "Просвіти". Миш. неділя відбулась вистава ноктюрну в 4 частинах Л. Герцера "Морфіна". В передмові до цього ноктюрну пише д-р В. Явєг, проф. психіатрії та нервових хвороб у віденському університеті, так про мету того твору: "Чи можливо вибудувати мур, щоб припинити дальший розвиток мінливого мистецького відтворення надолі, яка переслідує мистецтво?" Далше д-р В. Явєг твердить, що такий цей повинен вплинути оздоровляючо на психіку глядача. І дійсно, хто бачить, які страшні наслідки лишає морфіна, тому напевно не буде заважатися спробувати звикати до отруї. На сцені виступають до рідних: Б. Лукасевич (лікар) добрий, почувався на сцені своїм бідою. В. Захарчук (слуга) теж на місці, значно попрацював в порівнянні з поперед. виставою; на другий раз мусить добре вистудювати рухи локтя (нахилання до столу й обслуговування їжі). Публіки небагато, а те, що було, адала знаменито іспит на... публіку в цирку. Сміється у найтрагічніших місцях, чи балазувати у сценах з поцілунками — це напевно доказ повного невироблення. (Говоримо про тих, що так поведилися). А "Просвіти" радимо, щоб на чергову виставу вибрала може пісню "Годик-годинок" — то сая буде напевно повна. Станіславському громадянству дуже тяжко догодити.

ЗБОРИ УФОТО відбулись мина. неділі при численній участі членів. На зборах вибрано новий виділ з д-р. Т. Мартинцем як головою. Побажали, щоб УФОТО дало знати про себе громадянству й повело живішу акцію, як досі.

Б. Л.

Спорт.

ПІНГ-ПОНГОВІ ЗМАГАННЯ.

Субреферат Спорт. Гор Львівської Округи при У.С. С. повідомляє, що індивідуальні пінг-понгові змагання заплановано на 6, 7 і 8 березня. Змагання відбуватимуться в домі "Сокола IV", вул. Крупярска ч. 15. Початок змагань в усіх днях в год. 3.15 пополудні.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

СТ. МОРИЦ. Злучені Держави — Ст. Моріц 3:0. Олімпійська дружина Злучених Держав перемогла Ф. Г. Ц. Ст. Моріц у відношенні 3:0.

БАЗЕЛЬ. Злучені Держави — Швайцарія 1:0.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Японське інтерв'ю.

Визначні люди є на те, щоб давати інтерв'ю, а часописець є на те, щоб за інтерв'ю просити. Тому так часто стрічаємо по часописах: "Що каже президент Ікс про... і т. д.", "Як уявляє собі міністер Йпсильон... і т. д.", "Година розмови з сенатором Зет на тему... і т. д."

Все це річи більше чи менше цікаві, більше чи менше сенсаційні, більше чи менше загальні. Але всі остерожні у вислові, оцідні на цюва, бо кожний політик, державний муж, чи загальним якесь цивільна шишка, знає, як легко на інтерв'ю скрутити карк, скинути раз на все кар'єру. Політичні лиси виляють хвостом; говорять і нічого не кажуть, кажуть і нічого не твердять, і коли й твердять, то так, щоб могли кождої хвилини викрутитися.

На те вони політики, дипломати, державні мужи, що вже неодні штучні зуби зіли на тім.

Інша річ, коли часописець має інтерв'ю з військовим достойником. Психіка воєнка зовсім інша, як психіка "цивіла". Воєнка любить викрутася, валить просто з моста, рубає, як шабелем. Ось один приклад.

Японія переживала в днях маленьку революцію, що могла мати, а може й буде мати великі наслідки. Ясна річ — очі цілої Європи звернулися у сторону країни гейш, квітучих вишень і сходячого сонця, щоб пильно слідкувати за розвитком випадків. Пішла в кут абіснська вій-

на, навіть фрейко-совітський пакт, усі тільки й надслушували, що несе радіоітер з Японії.

Не дивно, що японці, які перебувають в Європі, мусили давати інтерв'ю.

Кореспондент "Дж. Кур. Цолдзеного" не оминув такої доброї нагоди і добився до інтерв'ю з японським військовим аташе у Варшаві.

"Аташе прийняв мене дуже звичайно — пише він — і радо погодився на інтерв'ю. І, як звичайно, воєнка — рубає все просто, широкі і без обиняків..."

Після такого вступу ви напевно знаєте, що військовий достойник не заминав нічого в папірки, а півав, різав і рубає, як правдивий воєнка.

— Чи це є звичайна авентюра молодих старшин, чи може ширша акція? — питаєся оглядко кореспондент.

— Цього вам не змію сказати! — півав воєнка.

— Чи за тим стоять і інші військові коза?

— Не відомо мені! — арівав аташе.

— Чи це буде мати вплив на заграничну політику Японії?

— Не змію напевно.

— Чи переворот має вигляди на успіх?

— Може бути різно.

— Чи армія симпатизує зі змовниками?

— На це також відповісти...

— А всеж таки?!

— Думаю, що це в найближчій часі покажеться.

Отже півав і рубає воєнка. Просто та широкі, не так, як цивільні круті. Кореспондент багато довідався, а читачі аж після цього інтерв'ю зрозуміли як слід ціле підложка найновішої революції в Японії.

Галактион Чіпка.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Львів, березень 1936. Р. IX. Ч. 3. Зміст: Богдан І. Антонич: Шевченко (10. III. 1861. — 10. III. 1936). — з порт. — Степан Смаль-Стоцький: Шевченкова думка, "Мені однаково". — Віннітоко і Шевченково "Мистецтво". — М. Багалук: Протяті каміня (8 обр.) — Ярослав Рудницький: З народніх переказів про Шевченка. — Іван Брик: Тарас Шевченко і "Просвіта" (1 обр.). — С.: Саркофаж Ярослава Мудрого. — Леонід Мала: Чесно-хрестна церква в Луцьку (4 обр.). — Василь Павловський: Гейш Тараса Шевченка. — Василь Паотушин: Початок людської мови. — Сергій Овчаренко: Заповідник Чаплі (Асканія Нова) (6 обр.). — Франц Коковський: Договір про доживальщину. — Богдан Романчук: Боротьба за козубу (1 обр.). — Б. Р.: Київські перекази й Шевченко. — М. Доліницький: Ще дещо про Мисля. — Іван Крип'якевич: Ще дещо про побут козацької старшини XVIII. ст. (На основі записок Якова Марковича, з 1 порт.). — Е. М.: Чи мад може бути отруйний? — Юрій Крохмалюк: Дещо про товщі. — Василь Верніков: Шевченко і Семен Артемівський-Гулак (1 порт.). — Гр. Бобак: З приводу одного Шевченківського свята. — Б. Г.: Марш зауральських українців. — Володимир Дорошенко: Нові видання творів Т. Шевченка. — Е. Жарський: IV. Зимові Олімпійські Ігри (4 обр.). — І.: Нові джерела вітання Ц. — С.: Незвичайні досі речі надлюдські. — Бібліографія. — Нові книжки та журнали.

ДЗВОНІ, літературно-художній місячник. Львів, січень-лютий 1936. Р. VI. Ч. 1—2. Зміст: І. К.: Не пду нині до театру. — І. Атаманюк: На мій день хтось відлучив класу. Дванадцять вже; В залушню мін. — О. Дарган: Київ (до збірки Сагайдак); Пісня над піснями (переклад із грецької мови з поясн. о. М. Кравчука). — В. Пачовський: Володимир Мономах. — Н. Королева: Без коріння (спогади в повістевій формі). — І. Зубенко: Андрій Чайковський (дожич.). — І. Сарсєв: В давній подружжю і новім (перекл. з франц. Н. Чула). — К. Поліський: Межі та населення України на давніх мапах. — П. Іоан: З приводу літературної нагороди за 1935 р. — М. Демко-вич-Добрянський: Ідея владі в англійській монархії. — М. Канг: Редіра Кіплінг. — Дискусія і рецензії. — Хроніка. — Від Адміністрації. — Нові книжки.

ВІСТНИК, місячний літературно-мистецтва, науки й громадського життя. Львів, березень 1936. Р. IV. Кн. 3. Зміст: Леонід Мосенда: П'юмпа мідіанс А. Д. М. Д. СССХІХ. — Ю. Клеп: Франкфурт на Майні. — Редіра Кіплінг (перекл. Г. Чикаленко): Віліам Завоювальник. — Євген Малазюк: Шевченко і його доба. — М. Мухин: Проф. М. Грушевський. — О. Кей: Величчя на глиняних ногах. — Раймонд Рекюл: Толстой і большевизм. — Володимир Кубіловіч: Національні відносини в Галичині в світлі перепису з 9. XII. 1931 р. — О. В.: "Львівська газета". — М. Л.: З пресового фільму. — Бібліографія. — Від Адміністрації.

НОВА ХАТА, двотижневий журнал для плекання домашньої культури. 1. березня ч. 5. Зміст: Поклін С. Русовій. Народний одяг. Вечір народної нощі. С. Яблоновська: Китайський театр. Оксана К.: Драматичне питання. Сімона Корбіо: Стандартова кухня. Соня Бей: Обсерву-

OLEUM PETRAE

"Glimar"

До гігієни волосся

Очищена нафта, зовсім без запаху, скоро впохває. Усуває радикально парик, зміцнює волосся, має всі прикмети знаменитого косметичного засобу.

Заступників шукаємо.

"Glimar"

С-ча з обм. відп.
Львів, ул. Баторія 26.

Спис жертв

НА БУДОВУ ШПИТАЛЯ ІМ. МИТРОП. АНДРЕЯ ЗА
ЧАС ВІД 15. XII. ДО 15. II.

Виказ XLVIII.

Зложили в зол.: Кооп. Будучість, Тернопіль 200, Род. Меті Львів 134, Рес. Союз 100, д-р Могильницький, Рівне 46; по 30 зол.: винницький деканат і чл. „Прогресу“ в Ужкові (з вкладом), по 25 зол.: Боні Збарж і відділ Тов. Андрія Стрий, 23 зол. о. Ю. Пашкович Самбір (з академії), по 20 зол.: Рай. Молодечарі Галичини, Р. Шопи Катонів і д-р Т. Соменський Самбір, 18 зол. пар. ур. Лисичині (збірня), 17 зол. церк. братство Струтині Нижній, по 15 зол.: о. Ю. Левинський Синьківсько-Вижань, пар. ур. Ізяславська, Збарж і Тов. Осалність Ширець,

по 14 зол.: бобринський деканат (3 рази) і о. Л. Дорош Гринів, по 10 зол.: М. Гажовська Львів, о. І. Головак Телесарі, Самополіч Сороки Львівські, пар. ур. Вишени, Чорний Острів, М. Грудковича Станіславів і Мок, Громада Станіславів, по 8 зол.: пар. ур. Збарж і Ужів, по 7 зол.: пар. ур. Любичів, Новосілка, Кокошиці, Хитер і о. Ю. Метин Боратині, по 6 зол.: Р. Вільхавський Стратині, пар. ур. Підлісся, Сороки Ширець і Любша, по 5 зол.: М. Бойківський Львів, церква Григорія, о. В. Вірчук Розділь, пар. ур. Ужів, Вишків, Луківський Вижань, Висла, Романи і Висоцько, о. І. Городиловський і о. Л. Залужний Залівні, 4 зол. кооп. Гармад Мшанів, по 2 зол.: о. Я. Левинський Львів, о. М. Косович Київщині і церква Кустині.

Обліганій зр. позички: Д. Борачок Варшава 150 зол. і о. М. Гриньовський Коломия 50 зол.
30 ам. доларів о. Осип Чаславський Нью Джерсі.

По 200 ч. кор. д-р Добризовський, д-р Яхно, д-р Енша, д-р Вонк і д-р Шлюсар, 100 ч. д-р Кузавський.

200 зол. д-р М. Дєрович як рату на V. пам'ятковий ліжок, 150 зол. Тов. УКТОВІ Львів як 2. рату на IV. пам'ятковий ліжок.

Всім жертводавцям ширю подяку окремим Ужівом Лисичині.

Листування Редакції.

Хв. Адміністрація „Українського Слова“, Ужгород. Не доставля „У. С.“, не зв'язуючи на ургентні відклики 2. ч. р.

Вп. Р. Р.: Про агадний процес постаремось написати. Близькі дані про „проповідь“, про яку згадуєте, дуже бажані.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр. „Заграва“. Карлів:
5. III. Ой не ходи Грицю.
Коломия, саяз Каси Ощадності:
6. III. Прем'єра: Гогофта, релігійна містерія в 8 картинах, скомбінована на зразок пасійних гор в Обер-Аммергау.

Коломия, 8. III., год. 3. попел. популярна вистава для селянства „Гогофта“ (друге).

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Самбір:
5. III. Горні говорять.

Великий Миський Театр.
Четвер, 5. III. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової“.
Пятниця, 6. III. год. 8. веч. Прем'єра „Навона“, мистецтв Ст. Рєссовського.

Театр Рівнородностей.
Нечиний.

Кіно.

АПОЛОН: „Циганський барон“ (на зразок оперети ім. Штрауса).
АТЛАНТИК: „Дім ч. 56“.
ВАНДА: „Пісня козака“, „Кохає, любить, шанує“.

ГРАЖДА: „Китайські моря“.
КАСНО: „Бурлак над богами“.
КОЛІСЯ: „Людина двох світів“, режис. „Літше всі разом“.

КОМЕРС: „Останні дні Помпеї“ і колорна гротеска.

МА. УСЕНЬКА: „Обитована земля“ та додаток.

МІРАЖ: „Моя сонічка“ (Шері Темна) і „Місто духів“ (Бастер Кітон).

МУЗА: „Золоте озеро“.

НАН: „Анна Кареніна“ з Гретою Гарбо.

НАКС: „Секвой“ та колірний муз. додаток.

ПАЛІС: „Ного ведмеже хотання“.

РАЙ: „Додня на фронті“ (Літша).

СВІТ: „Дочка ген. Панкратова“, „Бару“.

СТИЛЕВ: „Напад на Конго“ і режис. ТОН: „Бегал“.

УТІХА: „Щедро“ на основі Дантового та режис.

ХІМЕРА: „Той, що розбив банк у Монте Карло“.

ФОТОПЛЯСТИКОМ.

(пл. Маринська 5.)

Зі Желени до Ліону.

закордонне радіо.

Четвер, 5. березня 1936.

Відень (506,8) 17.40 Спів (Місина-Капер сопран), 19.30 Півняди, хор, 21.00 Весела вечірка, Братислава (298,8) 17.00 Скрипка, Кошиці (29,1) 16.00 Для Закарпаття, Мор. Острава (269,5) 17.30 Спів, 20.15 Опереткова музика, Прага (470,2) 12.35 Сальон. музика, 19.30 концерт військ. орк., 21.15 Концерт. орк., спів, Париж (1618) 10.30 Орг. респіталь, 12.00, 13.15 Концерт, 17.15 Театр Ужів, 21.00 Муз. фольклор Лангведокі, 21.45 Концерт орк., Билгород (437,2) 13.15, 20.30, 22.30 (спів). 17.00 Спів. респіталь, Берлін (356,7) 6.30 Популярна музика, 18.00 концерт, 22.30 Танцювальна музика, Кенігсбург (157,1) 13.45 Музика з усього світа, 18.00 пар. пісні, 20.10 Твори Бата й Моцарта (форт.), Кельн (455,9) 22.30 Шуманові твори. Липціг (382,2) 16.20 пісні і уг. Вольфа (1 еп. алет), 19.15 Гуманістичні пісні, Мінхен (445,0) 17.00 Музика в часі Фридриха Великого, 21.10 Концерт балалайок, 13.30 Сальонна музика, 17.30 Нар. пісні, 21.30 концерт оп. оркестри, Мільно (368,6) 11.30 Легка музика, 20.35 „Сибір“ оп. Джордана, Рим (1,0,8) 13.10 Популярна музика, 17.15 Інстр. концерт, 21.35 „Квартет Вагандо“ оперетта Пієтрів.

Пятниця, 6. березня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт орк., 19.30 Концерт співачкиного союзу, 21.00 Концерт дитячих інструментів, Братислава (298,8) 20.15 Слов'янські народні пісні, Мор. Острава (269,5) 19.30 Сальон й усміх — шпеський й вокальський нар. мелодії, орк., дитячий хор, Прага (470,2) 16.10 Сальон. квартет, 17.15 Співач. квартет г-дур Моцарта, 19.50 Індрікові твори, орк., солісти, Париж (2618) 17.00 Фортепіановий респіталь, 18.30 Концерт, 21.45 „На прилавці пісень“ ком. опера Каєрсія (фрагм.), Білгород (437,3) 11.00, 12.00 концерт, 16.00 Сольо на флеті, 19.30 Скрипка, 20.20 Нар. пісні, Берлін (356,7) 8.30 Музика, 20.10 Все крутиться — розр. концерт, Кенігсбург (157,1) 14.00 Музика, 15.15 Нар. пісеньки, Кельн (455,9) 16.00 Давня й нова камер. музика, Липціг (382,2) 18.00 Концерт, 20.10 Радіобалада, 20.50 Концерт орк., скрипка, Мінхен (405,4) 13.15 Концерт муз., спів, 17.00 Солісти. Бугалешт (342,1) 12.05 Циг. музика, 17.00 пар. пісні, форт., 18.10 Сальон. музика, 19.30 Опера, Мільно (368,6) 11.30 Популярна муз., 21.00 Спів. концерт, Рим (440,8) 17.00 Транс. в акад. св. Сесілії — давня музика, 21.15 Органова музика, спів.

Львівське радіо.

Четвер, 5. березня 1936.

6.30 Ранішня аудіція, 6.30, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіль., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подзвонувий денник, 12.5 Муз. поранок для молоді середніх шкіл (гутірка, орк., спів), 13.00 П. Кохавський та Арт. Рубінштейн грають Сонату д-моль оп. 108. ч. 3. Брамса (гр. пл.), 13.25 Домашнє господарство, 15.15 Експорт, 15.20 Биржа, 15.30 Спів, фортепіано, 16.00 „Хочеш ще про Мартинка“ оповідання для мал. дітей Телмерсона, 16.15 Легка музика з гр. пл., 16.45 Концерт хору, 17.00 Як із зеренця бавовни виростає сорочка, 17.15 Італійські настрої — камер. орк., 17.50 Актуальна госп. гутірка, 18.00 Концерт шведської симф. музика з гр. пл., 18.30 Фільм, пластинка й архітектура, 18.40 Як провести свято, 18.55 Лісові новини, 19.05 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спортові вистави, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Легка музика, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протигазово-аер. оборона, 21.05 Театр Ужів: „Пустка“, авд. А. Рибницького, 21.35 Пісні відсі. Яд. Генерат у супр. форт., 22.00 Концерт, 22.30 Легка музика, орк.

Пятниця, 6. березня 1936.

6.30 Ранішня ауд., 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.55 Трохи інформації, 8.00 Для шкіль., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Подзвонувий денник, 12.15 Для ст. дітей: Сибір, країна синіх сонця та заснавання, опов. Вац. Серошевського, 12.40 Рильський-Корсаков: „Шехерезада“ з гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 15.15 Експорт, 15.20 Биржа, 15.30 Муз. мініатюри з гр. пл., 16.00 Гутірка для хорів, 16.15 Концерт орк., 16.45 Пригода в березні, гутірка для ст. дітей, 17.00 Аларта та землі гайки, 17.15 Хвиляна поезія, 17.20 Гайди: Пять вок. квартетів у супр. фортепіано, 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Концерт сальон. секстету, 19.30 Програма скрипки в опр. Юрія Теми, 18.40 Суспільна хвиляна, 18.55 Пісні в супр. фортепіано, 19.00 „Вже не рубає“ фелд. Раорта, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спортові вистави, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Спів. концерт у перерві огляд, 21.00 Вечірній денник, Образи із сучасної Польщі, 22.30 Технічна скрипка, 22.50 Прогулянка по Європі — ретрансмісія із закорд. станції.

Подяка.

Отримав складало сердечну подяку Українській Парламентарній Репрезентації, зокрема П. Голові п. В. Мудрому, за їх заходи в моїй справі, які довели до того, що мене звільнили з в'язниці в Равічі на безтермінову відпустку. Ширю подяку складаю також Вп. Дрові Ст. Федасові та всім тим Громадянам і Громадянкам, що в моїх великих нещастьях спільно мені з моральною й матеріальною допомогою. Львів, 4. березня 1936.

Іван Вербицький.

Подяка.

Отримав складало ширю подяку усім П. Т. Товаришам і Знайомим, які не щадили мені сил потіхи і розради з приводу смерті могого б. п. Батька. Зокрема дякую Впозаканним Делегатам „Міжніського Братства“, Дорогим Відпоручникам Соціалістичних Гляд та бувшим П. Т. Каєнтам Небішків за участь в похоронах. 1627 Олександр Карпінський.

БІРЖА.

ГРОШ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.23 і 1/4.
У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.53, 89.64, 89.32, Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Конгента 116. 11, 11, Голандія 360.60, 361.32, 359.88, Лондон 26.22, 26.29, 26.15, Нью Йорк 5.25, 5.26 і 1/4, 5.23 і 3/4, Нью Йорк тез. 5.24 і 1/4, 5.26 і 1/2, 5.24 Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.96, 22.04, 21.92, Стокгольм 135.20, 135.33, 134.57, Швейцарія 173.30, 173.64, 172.96.
Банк Польський 93.75—94, Стараховичі 35.

Збіжжя.

Ціни збіжжя Львів від до
Пшениця одн. 19.00—19.25
Пшениця зб. 18.50—18.75
Жито Стандарт I. 12.50—12.75
Жито Стандарт II. 12.25—12.50
Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 4-го березня ц. р. кооперативам платити за:

1 кг. масла десерового бальового без опакунання . . . 270 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакунанням 274.50
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортним опакунанням дає зачет по . . . 275
1 л. молока від 11. I. 1936 0.15
1 л. сметани 0.75
1 л. жиру 3.30

Тенденція на масло, молоко, сметану та жири сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 4. III. ц. р. платити своїм доставцям за 1 кг. жиру ваги птиці, льоко поділяти птахомисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декрета ч. 4):

Кури товсті без острогом I. кг. 0.95 зол.
Кури товсті з острогами I. кг. 0.90
Індички товсті I. кг. 1.05
Індички товсті I. кг. 1.15
Пантарки товсті I. кг. 1.20
Качки товщі I. кг. 1.10

Приймає кури, качки, індички й пантарки в необмеженій кількості.

Ітцію негодовану приймає по дешенній ціні.

Приймає нових доставців.

КУПНО - ПРОДАЖА

ШІННИ до шиття нові системи Зав. ра 170 золотих продає Пятницький, Львів, Чарнецького 10. 1617а 3-10

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБУЄМО двох управителів для наших новоотворюючихся килимових килимів і 3 до 4 заступників до продажі килимів виставами. Платня: постійні місячні на гажу, або провізії. Зголошуватись с. с. Стефан Галан, фабрика килимів, Галичина. 1628

ШУКАЮ пам'яток на село для приготування хлопчиків з IV. класу востанньої школи. Зголошення з умовами прийняти Уряд парохіальний Гребенів, пошта Сєзська коло Рави Руської. 1611

НАУКА

ДИПЛОМОВАНА вчителька музики дає лекції фортепіано, Бляхарська 1, м. 10. 1608 3-4

МЕШКАННЯ

ДО ВІНАЙМУ трипокоєве, комфортне помешкання від 1. квітня Листопада 36. 1604

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, червоні, ниркові, проти узування мати під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 2-20

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Адольфа Рота Львів, Городицька 5 виконує зуби на догляді сплати. 1606 1-4

ОГОЛОШЕННЯ.

Спеціаліст недуг серця і суглобів

Д-р Ф. Гальперн

Львів, вул. Сикстуська ч. 42

ВЕРНУВСЯ. 1609

С. КРЕБС

упов. дентист

Львів, ул. КРАКІВСЬКА 26, II.

Роботи для пацієнтів з провізії платю даємо в найкоротішому часі, для уряд. військ і питомців догляді сплати. 1626 14

Чохотка легенів

в небажання і шороку, без ріжнї-поду, віку й стану забирає дуже багато жертв. При побороважні ледачі: бронхіту, гриппу, дошкульного кашлю, що перетворює і т. ін. ажляють лікар.

„БАЛЬСАМ ТРІКОЛЯН АГЕ“

який уздежує виділювані плевротоніки 13/III та усуває кашель. 24-34

Порошків до БІЛЬ ГОЛОВИ для дорослих і дитячих KOWALSKINA ХІМ. ФАРМ. ФАБР. АП. КОВАЛСЬКІ АРШІВА

Присилайте передплату!